

فعالیت دفاعی سبیلهای مایه زنی شده با مخمر

Penicillium expansum و سیلیکون در مقابل *Pichia guilliermondii*

لیلا فراهانی*

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، باشگاه پژوهشگران جوان، اراک، ایران

حسن رضا اعتباریان

گروه بیماری شناسی گیاهی پردیس ابوالیحان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

در این تحقیق تغییرات فعالیت آنزیم پراکسیداز و نیز ترکیبات فلی در میوه سبیب، پس از تیمار با مخمر A6 *Penicillium expansum* F1 و سیلیکون (Si) و مایه زنی با قارچ عامل بیماری کپک آبی پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری انجام گرفت. نتایج این آزمایش نشان داد که فعالیت آنزیم پراکسیداز در طی روزهای نمونه برداری افزایش یافته و بیشترین فعالیت آنزیم در روز هشتم در تیمار ترکیبی مخمر با سیلیکون (AS) با مقدار $\Delta\text{OD}/\text{Min/mg Protein}$ ۱۶۸/۵۸ مشاهده شد. نتایج مربوط به مقدار ترکیبات فنولی نیز نشان دهنده بیشترین مقدار این ترکیبات در روز دوم پس از مایه زنی عامل بیماری در تیمار ASF با مقدار $\mu\text{g/g FW}$ ۴۷/۲۵ بود. بر اساس نتایج این آزمایش چنین به نظر می‌رسد که افزایش فعالیت آنزیم پراکسیداز و نیز ترکیبات فنولی می‌تواند دلیلی بر القای این ترکیبات دفاعی در میوه سبیب باشد.

واژه‌های کلیدی: کپک آبی سبیب، POD، ترکیبات فنولی، سیلیکون

مقدمه

گیاهان در مقابل عوامل بیماریزا، از خود، با مکانیسم‌های مختلفی دفاع می‌کنند (Benhamou *et al.*, 1998). تحقیقات زیادی در رابطه با کنترل بیماریهای پس از برداشت از

* مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: Lfarahani@alumni.ut.ac.ir

جمله کپ آبی سیب با استفاده از آنتاگونیست های باکتریایی، قارچی و مخمری وجود دارد (Etebarian *et al.*, 2005; Gholamnejad *et al.*, 2010). یکی از ساز و کارهای عوامل بیوکنترل در کنترل بیماریهای پس از برداشت تحریک واکنش های بیوشیمیایی بافت میزان گیاهی بر علیه عامل بیماریزا می باشد (Stevens *et al.*, 1999). فاكتور های خارجی مانند اسید سالیسیلیک (Murphy *et al.*, 2000) و بنزوتیادیازول (Benhamou *et al.*, 1998) نیز سیب افزایش حفاظت گیاهان در برابر طیف وسیعی از عوامل بیماری زا می شود. سیلیکات سدیم عنصری است که از نظر بیولوژیکی فعال بوده و دارای اثرات مفید زیادی بر ویژگی های فیزیولوژیکی و ساختاری گیاهان می باشد مانند اثرات مثبت در مقابل تنفس های زنده و غیر زنده، سمیت زدایی عناصر، بهبود رشد گیاه و مقاومت گیاهان در برابر آلودگی عوامل بیماریزای قارچی (Epstein, 1999). مکانیسم حفاظت گیاهان در برابر بیماری های قارچی با سیلیکون به خوبی شناخته شده نمی باشد. احتمالاً سیلیکون از طریق تحریک دفاع بیوشیمیایی گیاه شامل تجمع لیگنین، ترکیبات فنولی و نیز پروتئین های مرتبط با بیماریزایی در گیاهان آلوده عمل می کند. Bi و همکاران در سال ۲۰۰۶ با تحقیق بر روی اثر سیلیکات سدیم و اسید سیلیکون بر روی ارقامی از طالبی دریافتند که تیمار با سیلیکون در غلظت mM ۱۰۰ سبب فعال شدن دو آنزیم دفاعی پراکسیداز و کیتیناز شد. مخمر *Pichia guilliermondii* نیز سبب افزایش فعالیت آنزیم های پراکسیداز، کاتالاز، PAL و ترکیبات فنولی در پرتوال رقم تامسون در مقابل پوسیدگی کپ سبز شده است که دلیلی بر القای مقاومت سیستمیک میوه در مقابل این عامل بیماری می باشد (Ghasemi, 2010).

هدف از انجام این تحقیق، بررسی میزان تغییرات برخی ترکیبات دفاعی گیاه از جمله آنزیم پراکسیداز و میزان فنل کل موجود در میوه سیب رقم Golden Delicious پس از تیمار با مخمر *Penicillium expansum* (F1) و سیلیکون در مقابل *Pichia guilliermondii* (A6) بیماری کپ آبی سیب می باشد.

مواد و روش ها

میوه سیب

جهت انجام آزمایش های ، میوه های سیب رقم Golden Delicious از میدان های میوه و تره بار شهرستان پاکدشت تهیه شد سیب های انتخاب شده بدون هر گونه زخم، لهیدگی و یا سوراخ بودند.

انتخاب جدایه قارچ عامل بیماری و مخمر آنتاگونیست قارچ
و یک جدایه مخمر A6 از *Pichia guilliermondii* A6 و یک جدایه مخمر *Penicillium expansum* F1 آزمایشگاه بیماری شناسی پر迪س ابوریحان دانشگاه تهران دریافت گردید.

تهیه سوسپانسیون قارچ عامل بیماری

سوسپانسیون قارچ عامل بیماری از کشت ۱۱۰-۷ روزه روی محیط کشت PDA تهیه شد. ابتدا یک لوپ از اسپور قارچ عامل بیماری از روی محیط کشت برداشته شد و بعد در ۱۰ میلی لیتر آب مقطر سترون حاوی ۰.۰۵٪ (حجم به حجم) تؤین ۲۰ غوطه ور گردیدند. از سوسپانسیون حاصل جهت تهیه غلظت های مورد نیاز استفاده شد. غلظت مورد نیاز که 1×10^5 کنیدی در هر میلی لیتر آب مقطر استریل بود، با استفاده از لام هماسیتومتر و افزودن آب مقطر سترون به دست آمد (Batta, 2004).

تهیه سوسپانسیون آنتاگونیست

در هر ارلن مایر ۲۵۰ میلی لیتری ۵۰ میلی لیتر از محیط Nutrient Yeast (NYDA) Dextrose Agar ریخته و در دمای ۱۲۱ درجه سلسیوس و فشار ۱/۵ اتمسفر استریل شد. پس از سرد شدن محیط به هر ارلن مایر یک لوپ از سلول های مخمر افزوده شد. سپس ارلن مایرها روی شیکر با ۲۰۰ دور در دقیقه به مدت ۴۸ ساعت در دمای اتاق قرار گرفتند. سپس سلول های مخمر با سانتریفیوژ g $\times 3000$ به مدت ۱۰ دقیقه از محیط مایع جدا شده و دو بار با آب مقطر استریل شستشو داده شد (El-Ghaouth *et al.*, 1998). پس از آن با استفاده از لام هماسیتومتر سوسپانسیون آنتاگونیست در غلظت مورد نظر 10^8 سلول در میلی لیتر تهیه گردید.

سیلیکون (Si) به فرم سیلیکات سدیم از شرکت Sigma خریداری شد. سیلیکون براحتی در آب حل می شود. ابتدا مقداری سیلیکون را با استفاده از فیلتر میکروپور (ساخت شرکت Starius) استریل و با استفاده از آب مقطر استریل در غلظت $1/10$ ٪ وزن/حجم تهیه گردید.

مایه زنی مخمر آنتاگونیست، سیلیکون و قارچ عامل بیماری

قبل از انجام آزمایش میوه ها به مدت ۱ دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم ۱٪ غوطه ور شده، ۲ بار با آب مقطر استریل شست شود ازدیده شده و در نهایت به مدت ۳ ثانیه دراتانول ۷۰٪ قرار گرفتند و سپس در دمای اطاق خشک شدند. بر روی میوه های سیب با استفاده از یک سوزن استریل دو چاهک به عمق ۳ میلی متر ایجاد شد. سپس هر چاهک با ۲۰ میکرولیتر از ۱- سوسپانسیون مخمر آنتاگونیست A6 (10^8 سلول در میلی لیتر)- ۲- محلول Si در غلظت $1/10$ ٪ وزن به حجم- ۳- سوسپانسیون مخمرهای آنتاگونیست A6 (10^8 سلول در میلی لیتر) با Si در غلظت $1/10$ ٪ و ۴- آب مقطر استریل مایه زنی شد. پس از ۲۴ ساعت ۲۰ میکرولیتر

سوسپانسیون 10^5 اسپور در میلی لیتر قارچ عامل بیماری به داخل هر چاهک مایه زنی شد. سبب‌ها در ظروف یکبار مصرف و ظروف با سبب‌های درونشان در کیسه‌های پلاستیکی قرار داده شده و داخل پلاستیک‌ها آب مقطر استریل اسپری شد. سپس به انکوباتور با دمای ۲۰ درجه سلسیوس منتقل شدند. نمونه گیری در روزهای صفر، دو، چهار، شش و هشتم پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری انجام گرفت. جدول یک تیمارهای مختلف این آزمایش را نشان می‌دهد.

جدول ۱ - نحوه ترکیب تیمارها در بررسی فعالیت آنزیم پراکسیداز و اندازه گیری ترکیبات فنولی در روزهای صفر، دو، چهار، شش و هشتم پس از مایه زنی عامل بیماری

Table 1. Treatments in study of peroxidase and phenolic compounds in apple fruit in days 0, 2, 4, 6 and 8 after pathogen inoculation

number	treatments
1	<i>P. guilliermondii</i> (A6)- A
2	Si 0.1%- S
3	<i>P. expansum</i> F1- F
4	<i>P. guilliermondii</i> (A6) + Si 0.1%- AS
5	<i>P. expansum</i> F1 + Si 0.1%- FS
6	<i>P. expansum</i> F1 + <i>P. guilliermondii</i> (A6) + Si 0.1%- ASF
7	Sterile distilled water- w

A= *P. guilliermondii*(A6); S= 0.1% Si; F= *P. expansum* (F1); AS= *P. guilliermondii*(A6)+ 0.1% Si; FS= *P. expansum* (F1)+ 0.1% Si; ASF= *P. guilliermondii* (A6)+ *P. expansum* (F1)+ 0.1% Si; W= آب مقطر استریل

اندازه گیری آنزیم پراکسیداز

استخراج عصاره

استخراج عصاره سبب به منظور ارزیابی فعالیت آنزیم پراکسیداز طبق روش Gong et al. (2001) به شرح زیر انجام شد. یک گرم از بافت سبب که از محل مایه زنی جدا شده را در ۳ میلی لیتر بافر فسفات ۰/۰۵ مولار (pH=۷) در یک هاون چینی کاملاً له شد. برای این که یک مخلوط هموژن از عصاره به دست آید بلافاصله سوسپانسیون حاصله را به ویال‌های ۲ میلی لیتری منتقل و در دستگاه میکروسانتریفیوژ به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۵۰۰۰ g در دمای ۴ درجه سلسیوس سانتریفیوژ شد. مخلوط رویی جهت بررسی میزان تغییرات آنزیم پراکسیداز برداشته شد و در فریزر در دمای -۲۰ درجه سلسیوس نگهداری شد.

اندازه گیری فعالیت آنزیم پراکسیداز

اندازه گیری میزان فعالیت آنزیم پراکسیداز بر اساس روش اصلاح شده Vetter et al., (1958) توسط Gorin & Heidema, (1974) انجام شد. ارزیابی پراکسیداز با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر Milton Roy Company- Unterfoehring -Germany بدین صورت انجام

شد. مخلوط واکنش شامل ۳۲/۲ میکرو لیتر از عصاره تهیه شده، ۰/۴۵۳، ۰/۰ میلی لیتر بافر MES^۱ (Merck, Darmstadt, Germany) با pH ۵/۵ و سپس ۳۲/۲ میکرو لیتر فینیلن دی آمین ۰/۱٪ اضافه شد و قبل از اینکه تغییرات جذب را اندازه گیری کنیم، ۳/۸۷ میکرولیتر پراکسید هیدروژن (H_2O_2) به مخلوط واکنش اضافه گردید. قبل از اندازه گیری جذب برای صفر کردن دستگاه، از مخلوط واکنش بدون افزودن پراکسید هیدروژن به عنوان بلانک استفاده شد و دستگاه با آن صفر شد. بعد از این مرحله پراکسید هیدروژن را به مخلوط واکنش اضافه و پس از اختلاط سریع مقدار جذب در ۴۸۵ nm با فوائل ۱۰ ثانیه به مدت یک دقیقه در دمای اتاق اندازه گیری شد. مقدار فعالیت آنزیم بر حسب تغییرات جذب نور بر دقیقه بر میلی گرم پروتئین ($\Delta OD / Min./mg. protein$) بیان شد. جهت تهیه ۰/۰ مول MES بافر مقدار ۲۱/۳ گرم از آن در ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر حل شد. pH محلول را با استفاده از pH متر، NaOH و اسید کلریدریک غلیظ، روی ۵/۵ تنظیم شد.

ارزیابی میزان ترکیبات فنولی

استخراج فنول از میوه سیب

در ابتدا مقدار ۱ گرم از بافت میوه سیب در هاون چینی که در ظرف دیگری دارای یخ قرار داده شده، در ۱۰ میلی لیتر متانول ۸۰ درصد، کاملاً له و عصاره گیری شد. مخلوط حاصل از پارچه مململ دولایه عبور داده شد و باقیمانده بافت له شده داخل هاون و بافت چسبیده به پارچه مململ دو بار و هر بار بوسیله سه میلی لیتر متانول ۸۰ درصد شستشو و صاف گردید و به عصاره اول اضافه شد. نهایتاً عصاره حاصل در ۴۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ شد. بخش رویی داخل لوله ها حاوی ترکیبات فنولی است که جهت آزمایشات بعدی در لوله های درب دار ۱۰ میلی لیتری در دمای ۲۰- درجه سلسیوس نگهداری شد (Etebarian, 1988).

تهیه محلول پایه غلاظت‌های فنل استاندارد

۱۰ میلی گرم اسید کافئیک را در پنج میلی لیتر متانول خالص کاملاً حل نموده و حجم نهایی آن با آب مقطر به ۵۰ میلی لیتر رسانده شد. سپس ۱، ۰/۵، ۱، ۰/۴، ۱، ۰/۳، ۱، ۰/۲، ۱، ۰/۱ میلی لیتر از این محلول جداگانه در لوله های کوچک آزمایش ریخته و حجم هر لوله با افزودن آب مقطر به ۱۰ میلی لیتر رسانده شد. به این ترتیب در ۰/۵ میلی لیتر از محلول هر یک از این لوله ها به ترتیب ۵، ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۸۰ میکرو گرم اسید کافئیک وجود داشت (Etebarian, 1988).

^۱ Morpholino ETHANE sulfonic acid, Monohydrate

^۲ *p*- phenylenediamine

تهیه کربنات سدیم اشباع

به ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر در حالی که بر روی شیکر قرار داشت، به تدریج کربنات سدیم اضافه و کاملاً حل شد. آنقدر کربنات سدیم باید اضافه شود که در ته ظرف رسوب تشکیل شود. میزان حل شدگی کربنات کلسیم در این محلول باید به حدی باشد که پس از گذشت یک یا دو روز هنوز مقدار کمی رسوب داشته باشد (Etebarian, 1988). معرف فولین به صورت آماده و از شرکت Merck خریداری شد.

تهیه منحنی استاندارد فنل (اسید کافئیک) و معادله رگرسیون

در لوله آزمایش ۱۰ میلی لیتری هفت میلی لیتر آب مقطر ریخته شد. سپس مقدار ۵/۰ میلی لیتر از غلظت های مختلف آماده شده اسید کافئیک در مرحله قبل، به آن اضافه و به دنبال آن ۵/۰ میلی لیتر معرف فولین به آن اضافه شد. پس از مختصراً اختلاط، محلولی به رنگ سبز متمایل به زرد به دست آمد. سه دقیقه پس از افزودن معرف فولین یک میلی لیتر محلول کربنات سدیم اشباع به آن اضافه و حجم نهایی آن با افزودن آب مقطر به ۱۰ میلی لیتر رسانده شد. پس از مختصراً اختلاط رنگ خاکستری تیره به دست آمد. پس از یک ساعت میزان جذب نور در $\lambda_{max}=725\text{ nm}$ اندازه‌گیری شد. برای هر کدام از غلظت های مختلف اسید کافئیک به طور جداگانه این مراحل انجام شد. برای هر غلظت سه تکرار منظور گردید. برای صفر کردن دستگاه اسپکتروفوتومتر از محلولی که فاقد اسید کافئیک بود و به همان میزان آب مقطر اضافه شده بود استفاده شد. به منظور تهیه فنل کل عصاره به دست آمده در آزمایش‌ها همانند روش تهیه منحنی استاندارد عمل شد. با این تفاوت که از ۵/۰ میلی لیتر از عصاره استخراج شده از گیاه استفاده شد (Etebarian, 1988).

تجزیه تحلیل آماری

آزمایش‌ها در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد. داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SAS version 9 آنالیز شدند. میانگین‌ها با آزمون چند دامنه ای دانکن ($p \leq 0.05$) مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج

نتایج آزمایش نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین تیمارها از نظر فعالیت آنزیم پراکسیداز در روزهای صفر، دوم، چهارم و ششم و هشتم پس از مایه‌زنی قارچ عامل بیماری وجود دارد. میزان فعالیت آنزیم پراکسیداز به تدریج افزایش یافته است. حداکثر مقدار آن در روز هشتم مشاهده شد. در روز هشتم بین تیمارهای مورد مطالعه (به جز شاهد) تفاوت معنی‌دار آماری

مشاهده نشد و بیشترین فعالیت در تیمار AS (مخمر *P. guilliermondii*) و Si در غلظت ۰/۱٪ wt/vol با $\Delta OD/Min/mg Protein$ ۱۶۸/۵۸ مشاهده شد (جدول ۳).

نتایج مربوط به میزان ترکیبات فنولی نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین تیمارها از نظر میزان فنول در روز های دوم، چهارم و ششم پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری وجود دارد. میزان فنول به تدریج افزایش یافته و حداکثر مقدار آن در روز دوم نسبت به روز های دیگر مشاهده شد.

جدول ۲- فعالیت آنزیم پراکسیداز در میوه سیب تیمار شده با آب مقطر استریل، قارچ عامل بیماری، مخمر آنتاگونیست A6، مخمر Si + Si، قارچ Si + و مخمر + قارچ در روز های صفر، دوم، چهارم، ششم و هشتم پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری

Table 1. Treatments in study of peroxidase and phenolic compounds in apple fruit in days 0, 2, 4, 6 and 8 after pathogen inoculation

number	treatments
1	<i>P. guilliermondii</i> (A6)- A
2	Si 0.1%- S
3	<i>P. expansum</i> F1- F
4	<i>P. guilliermondii</i> (A6) + Si 0.1%- AS
5	<i>P. expansum</i> F1 + Si 0.1%- FS
6	<i>P. expansum</i> F1 + <i>P. guilliermondii</i> (A6) + Si 0.1%- ASF
7	Sterile distilled water- W

هر تیمار دارای چهار تکرار بود. بین تیمارهایی که در هر ستون با حروف مشترک نشان داده شده اند، بر اساس آزمون چند دامنه ای دان肯 تفاوت معنی‌داری وجود نداشت ($p < 0.05$).

A= *P. guilliermondii* (A6); S= 0.1% Si; F= *P. expansum* (F1); AS= *P. guilliermondii* (A6)+ 0.1% Si; FS= *P. expansum* (F1)+ 0.1% Si; ASF= *P. guilliermondii* (A6)+ *P. expansum* (F1)+ 0.1% Si; W= آب مقطر استریل

مقدار ترکیبات فنولی در سیب‌های تیمار شده با مخمر *P. guilliermondii* A6 و Si در غلظت ۰/۱٪ wt/vol و قارچ عامل بیماری F1 در روز دوم نسبت به سایر روز ها با $\mu g/g FW$ ۴۷/۲۵ بیشترین مقدار داشته و سپس در روزهای چهارم، ششم و هشتم کاهش یافته است. در روز های دوم و هشتم تفاوت معنی‌داری بین تیمارها از نظر مقدار ترکیبات فنولی وجود نداشته است. در روز دوم پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری تفاوت معنی‌داری بین تیمار های AS (مخمر و Si در غلظت ۰/۱٪ wt/vol)، A (مخمر *P. guilliermondii*) و Si (در غلظت ۰/۱٪ wt/vol) مشاهده نشد، هرچند بیشترین مقدار ترکیبات فنولی به تیمار Si اختصاص داشت. در روز چهارم مقدار ترکیبات فنولی به تدریج کاهش یافته در حالیکه بیشترین مقدار به تیمار ASF و S اختصاص داشت. در روز ششم نیز بیشترین مقدار ترکیبات فنولی در سیب های تیمار شده با ASF مشاهده شد (جدول ۳).

جدول ۳- میزان فنول کل در میوه سیب تیمار شده با آب مقطر استریل، قارچ عامل بیماری، مخمر آنتاگونیست A6، Si، مخمر + Si، قارچ Si + و مخمر+ قارچ Si + در روز های صفر، دوم، چهارم، ششم و هشتم پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری

Table 3. Peroxidase activity in apple treated with Si and *P. guilliermondii* (A6) against *P. expansum* (F1) in days 0, 2, 4, 6 and 8 after pathogen inoculations

Peroxidase activity ($\Delta OD 485 \text{ nm}/\text{Min}/\text{mg Protein}$)					treatments
8	6	4	2	0	
157.1 a	116.33a	134.2a	38.55b	24.97a	ASF
168.58a	89.81a	65.96b	23.26c	12.87b	AS
152.24a	83.06a	57.12b	55.6a	5c	A
145.38a	33.24b	77.8b	60.98a	5.35c	S
143.84a	86.64a	58.27b	35.62b	0.58d	F
128.75a	77.49a	70.83b	26.81bc	14.78b	FS
22.31b	20.77b	21.92c	19.63a	0.54d	W

هر تیمار دارای چهار تکرار بود. بین تیمارهایی که در هر ستون با حروف مشترک نشان داده شده اند، بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن تفاوت معنی داری وجود نداشت ($p < 0.05$).

A= *P. guilliermondii* (A6); S= 0.1% Si; F= *P. expansum* (F1); AS= *P. guilliermondii* (A6)+ 0.1% Si; FS= *P. expansum* (F1)+ 0.1% Si; ASF= *P. guilliermondii* (A6)+ *P. expansum* (F1)+ 0.1% Si; W= آب مقطر استریل

There were four replicates for each treatment. In each column, the means with the same letter had no significant difference according to Duncan Multiple Range test (Putrescine 2.5 m/mol < 0.05).

A= *P. guilliermondii* (A6), S= Si 0.1%, F= *P. expansum* (F1), AS= *P. guilliermondii* (A6) + Si 0.1%, FS= *P. expansum* F1 + Si 0.1%, ASF= *P. expansum* F1 + *P. guilliermondii* (A6) + Si 0.1%, W= Sterile distilled water.

بحث

گیاهان در مقابل عوامل بیماریزا، به روش های مختلفی، از خود دفاع می کنند (Benhamou *et al.*, 1998). به نظر می رسد تحریک سیستم دفاعی گیاه، مهمترین مکانیسم عنصر سیلیکون در گیاهان باشد (Belanger *et al.*, 1995). نتایج نشان دهنده بیشترین فعالیت آنزیم پراکسیداز در میوه های تیمار شده با ترکیب مخمر (*P. guilliermondii* (A6)) و سیلیکون در روز هشتم بود. به نظر می رسد این تیمار ترکیبی یک محرك در القا و سنتز آنزیم پراکسیداز باشد که نقش دفاعی در بافت میوه علیه قارچ عامل بیماری ایفا می کند. تحقیقات دیگر محققین نیز بر القاء سیستم دفاعی سیلیکون و افزایش فعالیت آنزیم های دفاعی از جمله پراکسیداز اشاره می کند (Qin & Tian., 2005). تیمار ارقام مختلف طالبی با غلظت mM ۱۰۰ سیلیکون نیز، قبل از مایه زنی با *T. roseum*. سبب جلوگیری از شدت و شیوع بیماری شد که این جلوگیری با القاء آنزیم های POD و کیتیناز در میوه های تیمار شده ارتباط داشت (Bi *et al.*, 2006). در تحقیق آنها فعالیت آنزیم پراکسیداز در روزهای سوم و ششم پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری به ترتیب در ارقام New Queen و ۸۶۱۰ دیده شد. بر اساس نتایج این تحقیق و نتایج دیگر محققین به نظر می رسد زمان بیشترین فعالیت دفاعی میزبان، تحت تاثیر عامل بیماری، نوع القاگر، نوع گیاه میزبان و حتی ارقام مختلف میزبان باشد. افزایش فعالیت

چندین آنزیم از جمله POD در گیاهان خیار تیمار شده با سیلیکون محلول و مایه زنی شده با نیز گزارش شده است (Cherif *et al.*, 1994).

Pythium ultimum بیشترین مقدار ترکیبات فنولی نیز در روز دوم پس از مایه زنی قارچ عامل بیماری مشاهده شد. ترکیبات فنولی تولید شده با فعالیت آنزیم های POD و PPO، اکسید شده و ترکیبات رنگی به نام کوئینین (Quinin) تولید می شود. کوئینین ها می توانند پلیمریزه شده و ترکیبات قهوه ای رنگی ایجاد کنند که در پروسه قهوه ای شدن شرکت داشته و برای میکرووارگانیسم های مهاجم بسیار سمی هستند (Campos-Vargas *et al.*, 2002).

با توجه به کارایی این عنصر، فراوان بودن آن در پوسته زمین و در دسترنس بودن، به نظر میرسد انجام تحقیقات بیشتر در زمینه کارایی سیلیکون به تنها یی و همچنین در ترکیب با دیگر عوامل آنتاگونویست بر روی ارقام مختلف سیب و همچنین در مقابل طیف گسترده ای از عوامل بیماری زا، به منظور حصول غلظت مناسب و بهینه این عنصر در ایجاد مقاومت به بیماری ها ضروری باشد.

منابع

- Benhamou, N. & Bélanger, R.R. 1998. Benzothiadiazole-mediated induced resistance to *Fusarium oxysporum* f. sp. *radicis-lycopersici* in tomato. *Plant Physiology*, 118:1203-1212.
- Bélanger, R. R., Bowen, P. A., Ehret, D. L., & Menzies, J. G. 1995. Soluble silicon: Its role in crop and disease management of greenhouse crops. *Plant Disease*. 79:329-336.
- Bi, Y., Tian, S.P., Guo, Y.R., Ge, Y.H. & Qin, G.Z. 2006. Sodium silicate reduces postharvest decay on Hami melons: Induced resistance and fungistatic effects. *Plant Disease*, 90:279-283.
- Campos-Vargas, R. & Saltveit, M.E. 2002. Involvement of putative chemical wound signals in the induction of phenolic metabolism in wounded lettuce. *Physiologia Plantarum*, 114:73-84.
- Chérif, M., Asselin, A., & Bélanger, R. R. 1994. Defense responses induced by soluble silicon in cucumber roots infected by *Pythium* spp. *Phytopathology*, 84, 236-242.
- El-Ghaouth, A., Wilson, C. L., & Wisniewski, M. 1998. Ultrastructural and cytochemical aspects of the biological control of *Botrytis cinerea* by *Candida saitoana* in apple fruit. *Phytopathology*, 88: 282-291.
- Epstein, E. 1999. Silicon. Annual *Review of Plant Physiological Molecular Biology*, 50: 641-64.
- Etebarian, H. R. 1988. Evaluation of quantity changes in phenolic compound in races of barley during growth of *Puccinia hordei*, and their relation with the resistance of these races to leaf rust of barley. *Iranian Journal of plant pathology*, 24: 61-67 (In Persian).
- Etebarian, H.R., Sholberg, P.L., Eastwell, K.C., Sayler, R.J. 2005. Biological control of apple blue mold with *Pseudomonas fluorescens*. *Canadian Journal of Microbiology*, 51: 591-598.

- Ghasemi, R. 2010. Studies on Biological Control of Blue and Green Mold of Orange with Some Yeasts and Antagonism Mechanisms Involved. MSc thesis. Aboureihan Campus, University of Tehran. (In Persian).
- Gholamnejad, J., Etebarian, H.R. & Sahebani, N. 2010. Biological control of apple blue mold with *Candida membranifaciens* and *Rhodotorula mucilaginosa*. *African Journal of Food Science*, 4: 001-007
- Gong, Y., Toivonen, M.A., Lau, O.L. & Wiersma, A. 2001. Antioxidant system level in Braeburn apple is related to its browning disorder. *Botanical Bulletin of Academic Sinica*, 42:259-264.
- Gorin, N., & Heidema, F.T. 1976. Proxidase activity in Golden Delicious apples as a possible parameter of ripening and senescence. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 24: 200-201
- Murphy, A.M., Holcombe, L.J. & Carr, J.P. 2000. Characteristics of salicylic acid-induced delay in disease caused by a necrotrophic fungal pathogen in tobacco. *Physiological Molecular Plant Pathology*, 57:47-54.
- Qin, G.Z. & Tian, S.P. 2005. Enhancement of biocontrol activity of *Cryptococcus laurentii* by silicon and the possible mechanisms involved. *Phytopathology*, 95:69-75.
- Stevens, C., Khan, V. A., Lu, J. Y., Wilson, C. L., Chalutz, E., Droby, S., Kabwe, M. K., Haung, Z., Adeyeye, O., Pusey, L. P., & Tang, A. Y. A. 1999. Induced resistance of sweet potato to Fusarium root rot by UV-C hormesis. *Crop Protection*, 18: 463-470.
- Vetter, J.L., Steinberg, M.P. Nelson, A. 1958. Quantitative determination of Proxidase in sweet corn. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 6:39-41.

Defense responses of apple treated with the yeast *Pichia guilliermondii* and silicon against *Penicillium expansum*

Leila FARAHANI

Young Researchers Club, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran
(Corresponding author, E-mail: Lfarahani@alumni.ut.ac.ir)

Hassan Reza ETEBARIAN

Abureihan Campus, University of Tehran, Tehran, Iran

Abstract

In this study variation of Peroxidase activity and phenolic compounds were studied after treating with *Pichia guilliermondii* (A6) and silicon (Si) and inoculation with *Penicillium expansum* (F1). The samples were taken in zero, second, fourth, sixth and eighth days after pathogen inoculation. The results showed that Peroxidase activity increased during these days and achieved the highest activity in sixth and eighth days. These results indicated that the phenolic compounds were in maximum amount in the second day after pathogen inoculation. These findings emphasized that increase in peroxidase activity and phenolic compounds could be the reason for induction of resistance in apple fruits.

Key Words: Blue mold disease, POD, Phenolic compounds, Silicon